

bcn
clàssics

Palau de la Música
L'Auditori

10
ANYS

17
12
25

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ADDA Simfònica Alacant Josep Vicent

www.bcnclassics.cat

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

ADDA Simfònica Alacant

Josep Vicent, director titular

17 de desembre de 2025, a les 20h

Palau de la Música Catalana

Durada aproximada: 76 minuts amb mitja part inclosa

10 ANYS

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

Suite del ballet *El llac dels cignes*

25'

Escena

Vals

Dansa dels cignes

Dansa hongaresa

Dansa espanyola

Dansa napolitana

Masurca

Pausa 15 minuts

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

Suite del ballet *El trencanous*

13'

Danses de caràcter

Marxa

Dansa de la fada de sucre

Trépak (Dansa russa)

Vals de les flors

Aram Khatxaturian (1903-1978)

Suite del ballet *Spartacus*

23'

Adagio d'*Espàrtac* i Frígia

Variació d'Egina i Bacanàlia

Escena i dansa amb cròtals

Dansa de les gaditanes i victòria d'*Espàrtac*

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

PRIMER VIOLÍ

Benjamin Zervogel,
concertino
Anna Korpalska
Dmytro Demydov
Magdalena Gacek
Pavel Penev
Anastassia Kondakova
Ana Isabel García
Raisa Ulumbekova
Andrey Timofeev
Estefanía del Barrio
Rocío Vilaplana
Maria Conrad
Anna Mollà
Renata Ulumbekova

SEGON VIOLÍ

Anna Rubanez
Eva Ortells
Marcos Sanjuan
Claudio Álvarez
Dante Bertolino
Diego Gabete
Rodrigo Fernandes
Anna Sibila
Mark Kagan
Cecilia Silveri
María Ferrando
Rafael Carrasco

VIOLA

Yana Kucherova
Máximo Aroca
Marta Pérez
Dorina Koci
Álvaro García
Teresa Roldán
Sergio Vigara
Alberto Castillo
Carlos Corales

VIOLONCEL

Urszula Kopijkowska
Pedro Bonilla
Mario Castelló
Zsófia Keleti
Anastasia Laskova
Belén de la Sagra
Pedro Román
Claudia Panach

CONTRABAIX

Iván Rubido
Damián Rubido
Santiago Costa
Mar Ripoll
Isabel Martínez
Álvaro Yepes

FLAUTA

Mayte Abargues
Jordi López
María Antolí

OBOÈ

Daniel Rodríguez
Ángela González
David Mollá

CLARINET

Jaume Ivorra
Jorge Ripoll
Miguel Vallejo

FAGOTS

Xavier Vidal
Esther Trujillo

TROMPA

Gloria Hijosa
David Melgar
José García
Álvaro Ferrández

TROMPETA

José Manuel Escobar
Alfonso Cantó
Jon García
Nacho Civera

TROMBÓ TENOR

Alejandro Ivorra
Javier Aresté

TROMBÓ BAIX

Octavio Montava

TUBA

Daniel Martínez

TIMBAL

Salvador Soler

PERCUSSIÓ

Adrián García
Joan Tejada
José Francisco Crespo
Rafael Mayans

PIANO

Luis Seguí

ARPA

Paula Vicente

ADDA Simfònica Alacant

© Igor Studio

Nominada al Grammy® i Latin Grammy®

Doblement premiada per l'Acadèmia de la Música d'Espanya

L'Orquestra Simfònica estable de la Fundació de la Comunitat Valenciana – ADDA és alhora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Envolcada de la llum de la costa mediterrània, ha esdevingut ràpidament una part important de la vida musical espanyola i ha actuat en festivals de tot el territori, a més dels festivals Berlioz, Ljubljana i Funkhaus Berlin.

La seva personalitat sonora només s'entén com un reflex del seu fundador i director titular, Josep Vicent, que ha creat una orquestra d'autor que desperta emocions i inspiració al públic en cadascun dels seus concerts.

L'orquestra manté una intensa activitat en la seva temporada estable, amb un cicle de música simfònica que comparteix programació amb les orquestres, directors i solistes més importants del món, com Martín García García, Judith Jáuregui, Leticia Moreno, Claudio Constantini, Gregorio Nieto o Anna Fedorova. Sota la direcció de Josep Vicent, destaquen projectes com la recent Gira Asiàtica amb un doble concert al Suntory Hall de Tòquio, el *Concert de Nadal* al Palau de la Música de Barcelona, el ballet escènic *Romeu i Julieta* de Prokófiev als Festivals de Ljubljana i Berlioz, o els pròxims debuts als Festivals de Budapest i Verona.

La seva capacitat d'innovació, dinamisme, versatilitat estilística i el talent dels seus músics la converteixen en una orquestra que va més enllà de les sales de concert servint la societat amb activitats pedagògicoescèniques i concerts socials (en residències, centres socials i hospitals de tot el territori). Amb el seu segell renovador en la interpretació de la música del nostre temps, així com amb l'espai digital immersiu dels seus Digital Albums, l'orquestra ha desenvolupat una intensa producció discogràfica i audiovisual per als segells Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik..., i ha aconseguit quatre vegades el prestigiós Melòman d'Or. També ha rebut múltiples nominacions als Grammy i Latin Grammy.

Li han deixat empremta artistes de renom com Valery Gergiev, Maríia João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, l'Orfeó Donostiarra, Pablo Sainz Villegas, les germanes Katia i Marielle Labèque, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Joaquín Achúcarro i Juan Manuel Cañizares, entre molts d'altres.

Entre els projectes més importants liderats pel seu director titular, destaquen les produccions d'òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carlus Padrissa i la Fura dels Baus (*Amor brujo*, *Carmen*, *La bohème*, *La Creació*, *Carmina Burana*, *Pastoral for the Planet...*), el jazz simfònic del Chick Corea Symphony Tribute, la integral audiovisual dels ballets de Stravinsky o les estrenes mundials dels compositors Nicola Campogrande, Óscar Navarro, Jesse Passenier, Michael Nyman, Vicent Egea, Ximo Cano, David Mora, Per Eglund i Jesús Mula.

Amb la seva imparable trajectòria artística, la crítica la defineix com «un instrument de primer rang mundial que encomana entusiasme, amb una energia i un so a l'abast de molt poques orquestres». ADDA Simfònica Alacant i el seu director titular, Josep Vicent, han esdevingut una marca cultural imprescindible del seu territori.

Josep Vicent

Director titular

© Igor Studio

És director titular i artístic d'ADDA Simfònica Alacant des de 2006; director titular d'Argovia Philharmonic a Suïssa; director musical a La Fura dels Baus des de 2014 i director resident del Festival Berlioz (França).

Ha estat nominat al Grammy® i al Latin Grammy® i ha estat doble guanyador dels Premis de l'Acadèmia de la Música d'Espanya (2024). És un músic amb una àmplia i prestigiosa carrera internacional. La seva capacitat comunicativa i la seva reconeguda energia interpretativa, unides a un profund compromís artístic,

el situen al capdavant de formacions com ara: Orquestra Simfònica de Londres, Orquestra de Cambra de París, New World Symphony Miami, Gewandhaus Orchestra, Filharmònica de Liverpool, Filharmònica de Rotterdam, Royal Philharmonic, Orquestra del Teatre Mariinski, Metropol Orkest, Residentie Orkest, Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra de València, així com les orquestres nacionals de Bèlgica, Xile, el Brasil i França, entre d'altres.

Entre els seus compromisos recents destaquen col·laboracions amb: la Filharmònica de Buenos Aires, WDR, Orquestra Nacional de Lille, Orquestra Nacional d'Île de France, Orquestra Filharmònica Arthur Rubinstein, Orquestra Filharmònica Eslovaca, Orquestra Simfònica d'Oulu (Finlàndia), Columbus Symphony (EUA), Simfònica de Milà i Filharmònica Toscanini, entre d'altres.

Va ser director artístic de l'Slagwerkgroep Amsterdam i del Xenakis Festival, titular de la Simfònica de les Illes Balears y director musical de la Jeunesses Musicales World Orchestra durante quinze anys, amb la qual va fer extenses gires per quatre continents.

Amb ADDA Simfònica, en una trajectòria realment fulgurant en les últimes temporades, ha fet gires per Alemanya, Espanya, França, Eslovènia i el Japó, ha enregistrat més de vint àlbums i les seves retransmissions en directe es troben a Medici TV, Mezzo TV i Filmin, entre altres plataformes.

Dirigeix produccions en prestigiosos teatres i festivals d'arreu del món, com ara: Òpera de Rouen, Teatre Colón de Buenos Aires, Teatre Reial de Madrid, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Teatre de La Monnaie de París, Òpera de Leipzig, Teatre Mariinski de Sant Petersburg, Teatre de la Maestranza de Sevilla, Atrium i Teatre Arriaga de Bilbao, entre d'altres.

Ha estat distingit amb el Premi Nacional de la Joventut Musical, el Premi de les Arts Ciutat de València, el Premi Óscar Esplá, el Premi Importantes de Prensa Ibérica, el Premi Cadena Cope, el Premi MIN al millor àlbum de música clàssica i diversos Melómano de Oro.

La seva extensa discografia està disponible a Deutsche Grammophon, Aria Classics i Warner Classics.

Josep Vicent és ambaixador de la Fundació Cultura de Pau i de la Ciutat d'Alacant.

Notes al programa

Ballar amb l'oïda

És difícil imaginar un Nadal en el paisatge sonor del qual no aparegui la música de Piotr Ilitx Txaikovski, especialment fragments molt coneguts del seu ballet *El trencanous* que connecten ràpidament la nostra oïda amb les ganes de ballar. La música d'aquest compositor és una de les més interpretades del repertori. Els seus ballets, concerts i simfonies no sols van sintonitzar amb el públic de l'època, sinó que han continuat sonant en generacions posteriors de tot el món. Hi ha moltes raons vinculades al seu llenguatge musical que justifiquen aquest èxit: un gran talent per escriure melodies belles; imaginació a l'hora de crear combinacions instrumentals que potencien la relació entre melodia i harmonia; ús de cançons procedents del folklore del seu país o estructures musicals més flexibles que les formes habituals de la seva època. Però, sobretot, Txaikovski aconsegueix despertar emocions, alterar el nostre estat d'ànim i fer-nos sentir des de la tristesa a l'alegria, passant per la solitud, la melancolia i l'esperança.

En la primavera del 1875 el Teatre Bolxoi de Moscou li va encarregar un ballet. Tenia trenta-cinc anys i era conegut tant per l'èxit de les seves composicions com per la seva labor docent en la càtedra de composició del Conservatori de Moscou que ocupava des del 1866. Va escriure moltes cartes al llarg de la seva vida i en una li va explicar a Nikolai Rimski-Kórsakov que havia acceptat l'encàrrec no sols per raons econòmiques, sinó també pel desig de provar-se a si mateix "en aquest gènere". A partir del llibret de Vladímir Begitxev inspirat en l'obra literària *El vel robat*, de Johann Karl August Musäus, i en el conte rus *L'ànec blanc*, Txaikovski va posar música a la història d'amor entre el príncep Sigfrid i Odette. La primera representació de l'obra completa, el març del 1877, no va tenir gaire èxit, tal com va explicar el germà del compositor Modest Txaikovski, a causa de la baixa qualitat de la coreografia i el vestuari. Va haver d'esperar gairebé vint anys perquè aquest ballet comencés a considerar-se una obra fonamental del repertori, i la seva suite, una peça imprescindible del repertori simfònic. Les suites que parteixen d'obres escèniques són una forma musical de llarga tradició i serveixen per escoltar els moments més destacats quan no és possible la seva representació completa amb ballarins o cantants. Solen realitzar-les els mateixos compositors o bé altres compositors o directors que desitgen interpretar i donar a conèixer aquesta música.

Pel que fa als set moviments de la suite d'*El llac dels cignes*, els estudiosos no s'han posat d'acord sobre si va ser el mateix Txaikovski o no qui els va seleccionar. No obstant això, en el que sí que hi ha total unanimitat és en el gran valor de la seva orquestració i en la imaginació musical que el va portar a escriure danses amb ritmes i sonoritats que remetien a llocs llunyans. Així, després de l'*Escena* que ens situa en aquest argument d'amor, engany i drama amb un impressionant solo d'oboè, apareix un Vals que ens transporta a l'elegant i sofisticat ambient dels palaus. Posteriorment, la *Dansa dels cignes* crea una sonoritat de fantasia i conte de fades en la qual el ritme constant ens permet imaginar un grup d'aquests bells animals desplaçant-se. Les tres danses següents —*Hongaresa*, *Espanyola* i *Napolitana*— no sols destaquen per la forma com Txaikovski extreia ritmes i girs melòdics propis dels seus llocs d'origen, sinó que ens parlen d'aquest caràcter cosmopolita amb el qual no va voler limitar-se als estàndards establerts per l'època. Aquest fet li va atorgar prestigi i reconeixement en el terreny professional, però molt sofriment en el personal. El final és una *Masurca*, un ball tradicional en la segona meitat del segle XIX amb un caràcter animat i valent.

El trencanous va ser un encàrrec del director dels Teatres Imperials Ivan Vsevolovski, que a més va ser autor del llibret juntament amb Marius Petipa. A partir del conte *El trencanous i el rei dels ratolins* que Alexandre Dumas havia adaptat d'una obra d'Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, Txaikovski posa música a un argument purament nadalenc. Durant la nit de Nadal les joguines de Clara cobren vida i el seu trencanous de fusta es converteix en un príncep que viatja a un bosc de fades on viurà magnífiques aventures. Per aquesta raó, la *Marxa* exemplifica la forma de caminar alegre i confiada d'un protagonista valent. La *Dansa de la fada de sucre* inclou un instrument, la celesta, que Txaikovski havia descobert a París. Li va explicar al seu editor, novament en una carta, que “és una cosa a mig camí entre un piano petit i un glockenspiel, amb un meravellós i pesat so”. Amb aquest peculiar so representa la bella i compassiva reina del país dels dolços. Amb *Trépak*, fa referència a la música folklòrica del seu país natal mitjançant un ritme viu i una melodia que es repeteix cada vegada de manera més enèrgica. Una inspiració habitual en les seves composicions, encara que mai s'inscrivís en el corrent nacionalista que molts compositors del seu temps van seguir. El *Vals de les flors* és una de les pàgines més entranyables del ballet. L'arpa introdueix una celebració en la qual les flors i els dolços dansen per l'alegria de veure derrotat el rei dels ratolins. L'amplitud melòdica de Txaikovski no té res a envejar a la dels famosos valsos dels Strauss i aconsegueix que sigui impossible dissimular les ganes de posar-se a ballar.

Aram Khatxaturian és un compositor menys interpretat que els seus contemporanis Dmitri Xostakóvitx i Serguei Prokófiev. El seu catàleg d'obres és més petit, però essencial per comprendre el que va suposar la censura soviètica i la imposició del realisme socialista en l'art. El 1948 va renunciar públicament al llenguatge musical més contemporani, definit com a formalista, per acceptar les exigències del règim. Es va replegar a escriure una música que donés prioritat al patrimoni folklòric de les diferents repúbliques socialistes, impulsés el sentiment d'unió i força, enaltís els assoliments dels seus representants i no criticqués els seus abusos. Amb aquestes premisses va compondre el seu tercer ballet, *Spartacus*, estrenat el 1956 i guardonat tres anys més tard amb el premi Lenin de les Arts. El llibret de Nikolai Vólkov es basa en la novel·la *Spartaco* de Raffaello Giovagnoli i narra la història d'aquest rei traci, que es revela durant la captivitat a la qual l'ha sotmès el cònsol romà Cras. La lectura beneficiosa que podia fer el règim sobre aquesta història estava servida. A més, Khatxaturian no sols va compondre el ballet, sinó que va adaptar quatre suites orquestrals que fins i tot es van estrenar abans.

En el primer moviment de la suite n. 2 *Adagio d'Espàrtac i Frígia*, s'inicia una conversa de caràcter amorós i nostàlgic entre els dos reis, seguida per una secció més captivadora que reflecteix els seus desitjos de revolució i justícia. Finalitza amb el mateix tema amb què ha començat, encara que amb un caràcter més ampli i inquiet que anuncia les dificultats que viuran. Després seguiran tres moviments de la suite n. 1. En la *Variació d'Egina i Bacanàlia*, la música veloç i agitada descriu Egina, concubina de Cras, organitzant una bacanal per a ell i el seu exèrcit. *L'escena i dansa amb cròtals* té dues parts: la primera, el moviment lent que introdueix la dansa, i després representa la tensió externa de la preparació de l'atac que farà l'exèrcit de revoltats, juntament amb el ritme hipnotitzant de les ballarines a l'interior de la bacanal. La *Dansa de les gaditanes i victòria d'Espàrtac* fa referència a les ballarines de Gades (actual Cadis) famoses per la seva sensualitat a tot Roma i pel seu talent amb les castanyoles bètiques, que Khatxaturian substitueix per la pandereta. Amb elles, requerides per a les festes més importants, la música ens transmet la primera victòria d'Espàrtac amb un so molt triomfal. Un final espectacular per a un programa de concert que ens farà ballar amb l'oïda.

Dra. Sofía Martínez Villar

Especialista en formació de l'oïda musical

Vine a sopar amb
la teva entrada del
concert i et regalem
una **copa de cava**.

CUINA OBERTA
tots els dies
de 13h a 00h

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona
Tlf. 93 319 30 33
reserves@7portes.com

Restaurant oficial del **bcn**
classics

www.7portes.com

@7Portes

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com

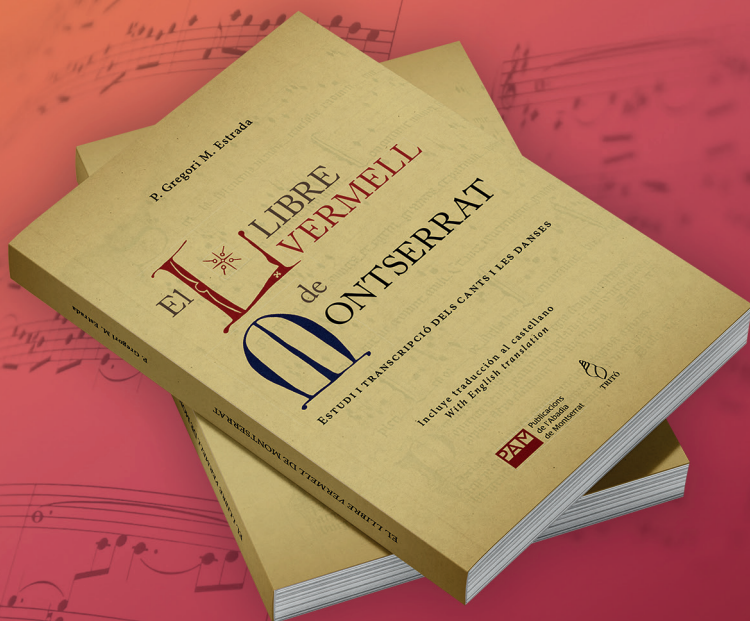
Handmade

 [egass.jewels](https://www.instagram.com/egass.jewels)

El *Llibre vermell* de Montserrat

Estudi i transcripció dels cants i les danses

Una obra cabdal
del patrimoni musical
de Catalunya

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

Cicle BCN Clàssics 25\26

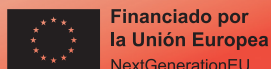
Organitzen:

IBERMÚSICA
FUNDACION IBERMÚSICA

Amb el suport de:

Col·laboren:

idealista

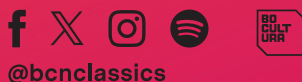
Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

